

A nagykanizsai Zsigmondy–Winkler Műszaki Középiskola fizika munkaközössége és a KöMaL ez év júliusában is megrendezte az immár hagyományossá váló nyári táborát a Zala megyei Pacsán. Az egy hetes táborban (volt) 9., 10. és 11. osztályosok 3 fős csapatokban érdekes, nyári hangulatú fizikai problémákat oldottak meg. Minden napra egy-egy kísérleti feladatot és sok (kb. egy havi KöMaL-adagnak megfelelő) elméleti feladatot kaptunk.

Megmértük, hogy különbözik-e a gravitációs gyorsulás a Sportkollégium földszintjén és az emeletén, illetve más-e g értéke a tóparton, mint a szárazföldön. (Másnak adódott! Vajon a „földsugárzás” okozta?) Megtudtuk, hogy legfeljebb kilencszer tudunk egy újságpapírt félbehajtani, továbbá azt is, hogy a fagynak -273 °C-nál is hidegebbnek kellene lennie ahhoz, hogy az elfogyasztása csökkentse a belső energiánkat! A tábor félidejében „pihenőnapot” tartottunk (megmáztuk a Keszthelyi hegység legmagasabb csúcsát). Az utolsó napon az egyes csapatok által sajátkezűleg készített „úszó alkalmatosságokat” versenyeztettük a pacsai pecatavon. A legősibb megoldás, a szélenergia felhasználása bizonyult a leghatékonyabbnak. Az „alternatív energiahordozók” (szódáásszifon patron, elemes villanyborotva + propeller, kémiai reakciók által fejlesztett gáz) vagy nem voltak elég hatékonyak, vagy az irányíthatóságukkal volt baj.

Nagyon tetszett, hogy csapatokban „dolgoztunk”, így egy-egy feladatot többen is végigszámolhattunk. Megbeszélhettük a buktatókat, egymástól (sőt, még a tanároktól is) segítséget kérhettünk, és kaptunk is. A napi időbeosztást ránk bízták, olyan sorrendben és annyit töprenghettünk, számolhattunk, mérhettünk és körmölhettünk, amennyi csak a 12 órába belefért és amennyihez kedvünk (energiánk) volt. Este (a vacsora és feladatok beadása után) új szellemi táplálékot szívhattunk magunkba (érdekes kiselőadások formájában).

A hangulat mindvégig derűs, vidám volt. Látszott, érződött, hogy a résztvevő diákok, a szervező tanárok és a segítő egyetemisták mindegyike (tehát korra, nemre és hajhosszra való tekintet nélkül mindenki) szereti a fizikát! Velünk együtt táborozott (de nehezebb programban vett részt) a Nemzetközi Fizikai Diákolimpiára készülő magyar csapat is. Szurkoltunk nekik (s most, a beszámoló írásakor már tudjuk, hogy nem is eredménytelenül!) A búcsú-tábortűznél egy-egy csokoládé-aranyérmes akasztottunk az olimpikonok nyakába. („Hogy tudjátok, miért mentek Padovába.”)

Köszönjük a szervezőknek (és a támogatóknak!), hogy lehetővé tették e tábor létrejöttét!

Ács Bence – Lábó Eszter – Lábó Melinda